

ÜNNEPI HANGVERSENY CEGLÉDEN

Nagyszabású hangversennyel ünnepelte meg a Ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium és Cegléd városa a Gimnázium Leánykarának és Soltészné Lédeczi Judit Liszt-díjas karnagynak jubileumát.

A város Sportsarnokában megrendezett koncertre közel 200 fős kórus jött létre. Elénekeltek az elmúlt évtizedek legszeretettebb műveit, s a sokrétű műsorral megdobogtatták a közönség szívét. Néha könnyeket csaltak szemünkbe, néha boldogan nevtünk, és mindig csodáltuk a gyönyörű hangzást és a művek szép megformálását.

Hallhattuk a ragyogó eredmények összegzését is: **22 nemzetközi versenyről 54 díjjal tértek haza**, melyek közül kiemelkedik az 1998-

ban Llangollenben, Nőkari kategóriában szerzett I. hely. Vagy a 2000-ben Linzben megrendezett I. Kórusolimpián elért Olimpiai bajnoki cím, melyet egy újabb Olimpiai bajnoki cím is követett: 2004-ben, Athénban, Kamara kategóriában. De első díjjal tértek haza Budapestről (1993, 1997, 1999), Cantonigrosból (2002) és Wernigerodeból (2003) is. Természetesen nagyon becsesek az egyéb díjak és helyezések is. Nagyon sok országban jártak, rengeteg embert megörvendeztettek és lenyűgöztek éneklésükkel. A kórus és karnagynak tevékenységét méltatta *Földi László* polgármester, országgyűlési képviselő, *Fodor Gábor*, a KLIK Pest megyei vezetője, *Gulyás Zoltán*, a gimnázium igazgatója is.

Cegléd városa külön is köszöntötte **Soltészné Lédeczi Juditot** és **Béres Károly** alapító karnagyot. A hatalmas energiákat megmozgató, a legapróbb részletekig kitűnően megszervezett hangverseny végén a közönség felállva tapsolt, úgy köszönte meg a szép élményeket. A jubileum alkalmából az iskola egy gyönyörű évkönyvet is kiadott. A KÓTA-*Vadász Ágnes* főtktár asszonnyal képviseltük.

Ünnepi köszöntő

A Ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium Leánykarának 50. születésnapjára, valamint **Soltészné Lédeczi Judit** 35 éves karnagyi jubileumára

*Tisztelt Ünneplő Közönség!
Kedves Kórus! Kedves Judit!*

Gondoltam, hogy nehéz lesz szavakat találni e koncert vége felé, nehéz lesz megszólalni a kórus, a kórusok csodás éneklését követően...

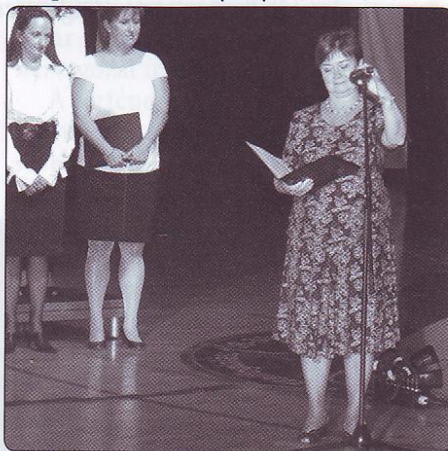
A kórust és karnagyát ünnepeljük, de ajándékot ők adtak nekünk.

Cegléd évek óta szívem egyik legkedvesebb váro-

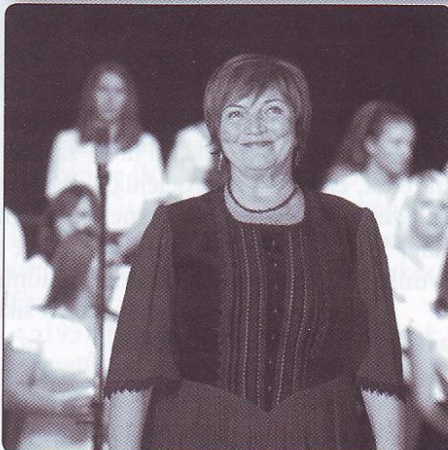
sa – e szűk körben elmondom, hogy osztályomat is elhoztam ide kirándulásra. Sok szép nevezetessége mellett természetesen engem, mint karnagyot és tanárt a legnagyobb magnetikus erővel mégis a gimnáziumban folyó zenei élet vonz ide újra és újra.

Hogyan is kezdődött? Egy réges-régi koncert rémlik fel, amikor a Zeneakadémia Nagytermében, az Éneklő Ifjúság budapesti Díszhangversenyén valami csodát hallottam. A ceglédi lányok énekeltek népdalcsoportot. Gyönyörű volt, s amint megtudtam, nem énektagozatos lányok daloltak.

Azután, ahogyan én is elkezdtem munkálkodni a KÓTA-ban, a Magyar Kóruszövetségben, személyesen is megismerhettem Lédeczi Juditot. Ez a kapcsolat szerencsére már hosszú évek óta tart, s így közelebbről lehetek tanúja a csodának. Ritkán tapasztalhatjuk ugyanis, hogy egy igazi, nagy formátumú művész, karvezető, egyensúlyt tud teremteni tanársága, tanári lénye és kórusvezetői ambíciói között.

Judit teremtő nagysága abban áll, hogy rendkívüli muzikalitása és tehetsége mellett odafigyelő alapossággal és mérhetetlen szeretettel végzi tanári és karnagyi tevékenységét. Ezért jöhetett létre mindez, amit hallottunk, a nem tagozatos lányokkal, akik a városból és a környék kisebb

településeiről jönnek. Úgy gondolom, Soltészné Lédeczi Judit Kodály Zoltán elképzelését, álmát váltotta valóra – tökéletesen. A karvezetői munkához nagyon sok erőre is szükség van. Küzdeni is kell, hogy a szép elképzelések életre tudjanak kelni. Néha a személyiséget el is torzíthatja ez a küzdés, ez az akarás. Judit sohasem erőszakos. Így lehet muzsikálása, a kórus hangzása, s az ő vezénylése ilyen magasztosan költői, ugyanakkor sodró lendületű és dinamizmust sugárzó, amely őt méltán emelte a Liszt-díjas karnagyok sorába.

A kórus nem a semmiből jött létre, ragyogó alapokat kapott Béres Károly karnagy úrtól. Isten éltesse őt ezért is, és 80. születésnapja alkalmából különösképpen! Ebben is gyönyörű példát látunk: átadni és átvenni valamit, szépen, harmonikusan, mindmáig alkotó, együttműködő szeretetben.

És a lányok! A mindenkori kórustagok. A régi és az újak. Akik derűsek, dolgozók, büszkén bánnak a karnagy által kicsiszolt hangjukkal, mindig tudják, miről énekelnek, és azt a közönség felé sugározzák. S értik karnagyuk minden rezdülését és ezért hallhatunk mindig megszülető zenét és sohasem rutin-produkciót. Folytassátok, lányok, asszonyok, s vegyétek körül ugyanilyen rajongó és féltő szeretettel karnagyotokat!

Köszönöm, hogy hallhattam a kórustól több ízben „A dal születését”, Bartók: Falun című művét, Bartók, Kodály, Bárdos, Karai József kórusműveit. Azt, hogy annyi művet mutattatok be, hogy annyi művet énekeltek a kortárs zeneszerzők alkotásai közül Kocsár Miklóstól Tóth Péterig, Borlói Rudolftól Orbán Györgyig. Azt is nagyon szeretem, amikor a romantikus stílusból énekeltek.

A kórus életében nagyon fontos szerep jut a

KÖSZÖNTŐ

„Lehet élni zene nélkül is. A sivatagon át is vezet út. De mi (...) azt akarjuk, hogy az ember ne úgy járja végig élete útját, mintha sivatagon menne át, hanem virágos réteken.”

Kodály Zoltán

A gimnázium egész közössége alapítása óta vallja, hogy célja a kossuth-i szellemiségnek megfelelően „ész és jellem” együttes nevelése. Nemcsak a szaktudományok magas szintű művelésére fordítunk nagy gondot, hanem a művészeti tárgyak támogatására is. Fontos szerep jut az énekoktatásnak, a Kodály-módszer gyakorlati alkalmazásának: valljuk, ha énekelni tanítjuk diákjainkat, jóra tanítjuk őket, észrevétlenül beléjük neveljük nemcsak az éneklés szeretetét, hanem a zene iránti igényességet is. Ezért lehet 50 éves leánykarunk, 38 éves Éneklő osztályok versenyünk, mindkettő páratlan az országban.

1964-ben alapították meg a leánykart, amely születésétől kezdve a magyar, majd nemzetközi kóruskultúra élvonalába tartozik.

Az alapítók, Béres Károly, ének-zene tanár, később ze-

zongora - korrepetitoroknak is. Örülök, hogy hallhattam dr. Pernecky-kyné Bányai Edit és hallhatom Fazekas Zsuzsanna zongorajátékát.

S végül az Alma Materről. A közegről, amely a bölcsője a kórusnak. Egy iskola ugyanis nem csak termet biztosít, hanem ezer egyéb módon járulhat hozzá a kórus és karnagya munkájának megkönnyítéséhez, vagy teheti azt nehezzé. Köszönöm a mindenkori tanár kar, a kollégák támogatását. S az igazgatókét! A régmúltból Tóth Czifra Mihály igazgató úrét – még ismertem őt. A közelmúltból dr. Kürti György igazgató úrét, s a jelenben Gulyás Zoltán igazgató úr támogatását.

A város is szíven viseli a kórus sorsát, és méltán büszke rá; díszpolgári címmel is elismerve Soltészné Lédeczi Judit kultúrateremtő életművét.

Azt kívánom a kórusnak és karnagyának, hogy még nagyon sok esztendeig muzsikáljanak együtt!

Hraschek Katalin

neiskolai igazgató és a gimnázium akkori vezetője, Radványi – Nagy József bizonyára nem gondolták azt, hogy a kórus 22 versenyen összesen 54 díjat fog kapni, vagy hogy 2000-ben Linzben az I. kórusolimpián olimpiai bajnok lesz, vagy hogy jelenlegi karnagya, Soltész – Nagy Lászlóné Liszt-díjat kap ... és még folytathatnám a sort.

Minden eredmény értékét növeli, hogy a Ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium nem zenei profilú iskola, így énekkarba járni nem kötelező. A tanulók szabad akaratukból, zeneszeretetükből, karnagyaik iránti tiszteletből fakadóan sajátítják el a zeneirodalom széles skálájának legszebb kórusműveit. Sokan a tanulmányaik befejezése után is a kórus tagjai maradtak - maradnak, így az egy különleges, összetartó erejű közösséggé válhatott ... ezért is lett sikeres.

Ezt most Önök is láthatják, köszöntöm a régi énekkarokat és köszönöm, hogy eljöttek ma este.

Ehhez természetesen szükség volt arra is, hogy a lányokat irányító karnagyok, Béres Károly, 1-1 évig Gulyás

Béla és Holló Gyula, majd Soltész-Nagy Lászlóné vezetésével a kórus megőrizhette szellemének és színvonalának folytonosságát, így évtizedek óta fontos szerepet tölthet be a város és az ország kulturális életében. Ezért nyerhették el nyolcszor az „Év Kórusa” címet, Pest megye Közművelődési majd Közösségi Díjait, Csíkszereda „Pro Urbe” díját és a Magyar Kórusok és Zenekarok Szövetsége - KÓTA díját.

Az iskola mindig is büszke volt azokra a hagyományaira, amelyek különlegessé teszik, amiért érdemes hozzánk jelentkezni, nálunk tanulni.

A kórus, amelyet a ma megjelent kiadvánnyal is ünneplünk, ilyen értéke az intézménynek. Köszönöm ezt elődeimnek, *Radványi-Nagy Józsefnek, Tóth-Czifra Mihálynak, Dr. Kürti Györgynek* és a karnagyoknak.

Kívánom, hogy a kórus ünnepelhesse meg fennállásának 75., majd 100. évfordulóját, tagjai leljenek örömet egymás társaságában, a munkában, és ugyanilyen sikerrel csinálhassák tovább, amit eddig is oly nagy lelkesedéssel végeztek!

Engedjék meg, hogy két személyes gondolattal zárjam a köszöntőmet:

Béres Károly, volt tanárom 2014. 09. 23-án volt 80 éves. Születésnapjára készült számára ez a megemlékezés.

ELSŐ LÉPÉSEK AZ 50. SZÜLETÉSNAJÁT ÜNNEPLŐ GIMIS LEÁNYKAR ÉLETÉBŐL

2014-ben 50 éves a ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium Leánykara.

Azok a leányok, akik a gimnáziumi leánykar alapító tagjai voltak, most 64-65 évesek.

De hogyan is kezdődött?

Melyek voltak azok a körülmények, amelyek életre hívhatták épp 1964-ben a gimnáziumi leánykar megszülését?

Hisz mindig is voltak szépen éneklő leányok a gimnáziumban (Benke Lajos vezette a vegyeskört a hatvanas évek gimnáziumában), de a leánykar megszüléséhez egy olyan karizmatikus személyiség volt szükség, mint **Béres Károly** tanár úr.

És arra, hogy a Táncsics Mihály Általános Iskola zenei tagozatának 1963-ban frissen végzett VIII.Z. osztálya **Béres Károllyal** együtt „gimnazistakor”-ba lépjen.

És arra, hogy a gimnázium akkori igazgatója **Radványi Nagy József** támogassa **Béres Károly** elképzelését.

Mindez szerencsésen összejött.

Én is ebben a VIII.Z. osztályban végeztem, átélve az énekkar születésének bölcsődés lépését, majd a felcseperedés gyönyörű, sikerekben, élményekben gazdag 4 évét.

Cegléden az első zenei tagozat a Földváry Károly Általános Iskolában jött létre, **Kovács András** igazgatósága alatt. Kovács tanár úr maga is

1. Rendkívüli büszkeséggel tölt el az, hogy szervezőként segíthetem azt a leánykart, amely már akkor létezett, amikor én még meg sem születtem. Ugyanakkor hatalmas felelősség is, hiszen óriási értéke a kórus a gimnáziumnak, amelyet meg kell őriznünk, s ez nemcsak nekem, hanem a tantestületnek is nagy feladata, annak a testületnek, amelynek egy nagy része még nálam is fiatalabb.

2. Tudják, sokszor láttam és hallottam már a lányokat (és hölgyeket) fellépéseiken, próbáikon, és ilyenkor a legérdekesebb az, hogy nem is tudják, milyen óriási boldogságot szereznek nekünk, az őket hallgatóknak. Kérem, ma este különösen az arcukat figyeljék, s így részeseivé válhatnak a csodának.

Ezzel a néhány gondolattal a mai ünnepi koncertet megnyitom.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

Gulyás Zoltán

a ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium igazgatója

ének-zene szakos tanár lévén, örömmel fogadta iskolájába a zenei tagozatot. 2 évet élt a tagozat ebben az iskolában, *Berzsenyi Emma* tanítónő vezetésével. A mindennapos énekórákat *Támadai Lajos* tanár úr tartotta. A tárgyi feltételek hiányossága miatt a 3. évet a zenei tagozat már a Táncsics Mihály Általános iskolában folytatta.

A történet már az 1957-58. tanévben elkezdődött. Ekkor voltunk 9 évesek és a III.Z. osztály tanulói, *Géczy Jánosné* tanítónő vezetésével. Mi voltunk a *Mohos Imre* igazgató úr vezette Táncsics Mihály Általános Iskola és Cegléd város első zenei tagozatos osztálya.

Ez a tanév azért volt számunkra rendkívül izgalmas 1957-58-ban, mert ekkor érkezett az iskolába, a mi osztályunkba egy új, nagyon fiatal, frissen végzett (*Békés-Tarhos és a szegedi főiskola után*) jökepű ének-zene tanár: **Béres Károly**.

Ízig-vérig pedagógus volt. Naponta volt énekóránk, gyermek énekkart is alapított, nagyon sokat voltunk együtt, énekkari fellépések, közös kirándulások, igen megszerettük közvetlen, vidám lényét.

Nagyon értett a gyerekek nyelvén és a szüleinkkel is jó kapcsolatot épített ki! Koordinálta, figyelemmel kísérte iskolai előmenetelünket, hangszeres tanulmányainkat is, sokan játszottak közülünk hangszeren és kamarazeneitünk is. Béres Károly zene iránti tisztelete, szeretete miránk is átragadt. Nem véletlen, hogy a tanév végi osztályképen IV.-ben *Mayer Péterné* tanítónő és *Mohos Imre* igazgató mellett ő is szerepel. És ezen a képen már látható a gimnázium első leánykarának néhány, pontosabban hat alapító tagja: *Bócsai Erzsébet, Banai Valéria, Sütő Judit, Farkas Márta, Szűcs Zsuzsa* és *Patyi Erzsébet*.

1957-ben, amikor III. osztályosok voltunk, egy nagyon magas termetű tanárnő érkezett az Erkel Ferenc Zeneiskolába: *Ecsedi Annamária*. Mi úgy láttuk, a tanárnő és Béres Károly tanár úr sokat beszélgettek egymással. Beszédtema volt a lányok között: vajon ő

lesz-e a tanár úr párja? Énekkari próbák után gyakran megtárgyaltuk az észlelt fejleményeket.

1962 szeptemberében egy másik fiatal, csinos, rokonszenves zongoratanárnő érkezett a zeneiskolába: *Halmos Anikó*. Mosolygós barna szemével, barna kontyával, piros alapon nagy, fehér pettyes ruhájában még mindig látom magam előtt, amikor először megpillantottuk a zeneiskolában. Irto csini volt!

Még talán a valóságban semmi sem alakult. De mi, énekkaros lányok, már áldásunkat adtuk a „leendő házasság”-ra.

És milyen a sors! *Béres Károly* 1 év múlva, (1963-ban), feleségül is vette *Anikót* és ma is boldogan élnek együtt, gyermekeiket sikeresen útjukra engedve.

A VII.Z osztályban (Bene Józsefné osztályfőnök születési szabadságon volt, így ő nincs a képen) *Béres Károllyal* és *Mohos Imre* igazgató úrral az év végi képen, az 1961-62. tanévben már 7 leánykari alapító tagot láthatunk: belépett az osztályba *Szakter Györgyi*, aki tangóharmonikán játszott és oszlo-

pos tagja lett az énekkarnak is. Györgyivel az volt a mániánk, hogy hazafelé az esti énekkari próbáról végig szolmizáltuk a Rákóczi utat. Az év végi képen a teljes első sor gimis énekkaros lett (*Farkas Márta*, *Patyi Erzsébet*, *Szűcs Zsuzsa*, *Szakter Györgyi*, *Banai Valéria*, *Bócsai Erzsébet*), és még a második sorból balról a 2. leány, *Sütő Judit* is.

Hogyan történt a felvétel a gimis alakuló leánykarába?

Mindez az 1963-64. tanévben történt, amikor első éves gimnazisták lettünk. A *Táncsics VIII. Z. osztálya* felbomlott mint osztályközösség és megoszlott, főleg a C, E és B osztályba kerültek a „zeneiek”. Az A osztály tiszta fiú volt, a K közgazdasági, a D pedig igen kis létszámú vegyes osztály, innen nem kerültek ki énekkarosok.

Az sem volt evidens, hogy aki a *Táncsics* énekkarában tag volt, az a gimis leánykarában is tag lesz. *Zsíros Éva* pl. a zeneibe járt, énekkaros is volt, szeretett volna a gimis leánykarának tagja lenni, de *Béres* tanár úr, miután meghallgatta, azt mondta, maradjon otthon és pihentesse a mutáló hangját.

Szakter Györgyi különleges helyzetbe került. Mint az I.B. osztály tanulója, állandó délutános oktatásban részesült. Így az énekkari próbákon

Gimnáziumi Leánykari Névsor (1963-64. tanév) töredék	I.C	I.E	I.B	I.K	Honnan érkeztek?
<i>Andrási Katalin</i>	X				Hámánban végzett
<i>Banai Valéria</i>	X				VIII.Z. Táncsics
<i>Benedek Mária</i>				X	Táncsics
<i>Bócsai Erzsébet</i>	X				VIII.Z. Táncsics
<i>Farkas Márta</i>		X			VIII.Z. Táncsics
<i>Fehér Veronika</i>	X				Földváryban végzett
<i>Hörömpő Ágnes</i>		X			
<i>Nagy Annamária (meghalt)</i>	X				
<i>Ócsai Magdolna</i>	X				
<i>Patyi Erzsébet</i>		X			VIII.Z. Táncsics
<i>Sütő Judit</i>		X			VIII.Z. Táncsics
<i>Szakter Györgyi</i>			X		VIII.Z. Táncsics
<i>Szopori Erzsébet</i>		X			
<i>Szűcs Zsuzsa</i>		X			VIII.Z. Táncsics

való részvétel nagy megterhelést jelentett. Ennek ellenére ő örömmel vállalta az énekkari tagságot, folytatva eddigi zenei szerepléseit.

Béres Károly, aki akkor már a gimnázium énektanára is volt, egyenként meghallgatta azokat az elsős leányokat, akik szerettek volna a leánykar tagjai lenni. Minden jó hangú elsős lányt megkérdezett a tanár úr, szeretne-e énekkaros lenni. Ha igen volt a válasz, a szülőknak az ellenőrző könyv útján beleegyezésüket kellett adni. Hiszen hetente este voltak a próbák, és ezek időt vettek el a tanulási időből.

Nemcsak a *Táncsics* zeneijéből, hanem a *Hámán* Kató és a *Földváry* iskolából is érkeztek énekes pacsirta lányok, hisz a *Hámán* sulinak és a *Földváry*nak is volt igen jó énekkara. Megérték a személyi feltételek egy gimis leánykar létrehozására az 1963-64. tanévben.

1964 tavasza forrongott Cegléden a sok szép eseménytől. Jelentős rendezvény nem lehetett a gimnázium énekkarának fellépése nélkül. Ekkor forgatták Cegléden a *Fügefalevél* című filmet, és ekkor ünnepelte a város születésének 600. évfordulóját. 1964 áprilisában forgatta *Máriássy Félix* Cegléden

a Fügefalevél című filmszatórát Sinkó László, Halász Judit, Békés Itala, Kiss Manyi, Szabó Tünde színészek szereplésével. Halmaz város szoboravató ünnepsége áll a középpontban, ahol fellép a Békés Itala alakította karnagy vezetésével Halmaz város leánykara, a 15 évesekből álló kórusral. A szobor (meztelen kisfiú) a Katolikus templom mögött állt, a mostani Dózsa szobor helyén. Az egész körzet le volt zárva, forgalom elterelve, nagy felfordulás volt a városban. Nem volt ember Cegléden, aki erről ne tudott volna. Még a csemői kisvonat is szerepelt a filmben.

A „Künn a fákon...” című kánont énekeltük, amit természetesen *Béres Károly* tanított be a leánykórusnak.

Békés Itala színésznő képtelen volt az énekkart beinteni a kezdéshez, nehezen tudta vezényelni, elindítani a kórus éneklését és ezért Béres tanár úr a mostani Földhivatal (akkor rendőrség) épülete előtt, kb. 30 m távolságból indította el háttérvezénylésével a kórusunk énekét, és csak később csatlakozott be *Békés Itala* a vezénylésbe, amikor ráment a kamera.

Akkor még nem sejtettük, milyen nagy jelentőségű lesz ez a film a gimi leánykarának történetében: a felvételek bemutatják, kik voltak – többek közt – az énekkar alapító tagjai. Matrózblúzban énekeltünk. Sütött a nap, de még nagyon hideg volt. A forgatás szüneteiben kabátban ácsorogtunk.

Sütő Judit mellett állt *Szabó Tünde* színésznő, az első sorban, akivel volt egy jelenet is. Itt nagyon jól fel lehet ismerni a 15-16 éves lányokat, akkori önmagunkat. Sajnos nem mindenki nevére emlékezünk már.

Béres Károly válogatta ki a lányokat a gimi énekkarból, akik szerepelhettek a filmben. Nagyszerű volt! 3 napig lóghattunk a gimiből és még gázsit is kaptunk! Nagyon élveztük! Körülbelül 20-24-en alkottuk ezt a kis filmbeli énekkart.

És a városi ünnepség! Cegléd 600 éve volt város ebben az évben! 1964. május 10-én a gimnázium énekkara és az általános iskolai kórusok ünnepi hangversenyt adtak a 600. évforduló tiszteletére. Az 500 tagú összkart *Béres Károly* vezényelte.

Az énekkari próbák a zeneiskolában voltak. A szólampróbákon sokat segített *Kiss Mihályné Cica* néni, aki a kórus zongorakísérője is volt és zömmében a zeneiskolába járó zongorista növendékek, akik váltakozva voltak szólamvezetők.

A 4 év gimnazista tanulmányok alatt sok jeles országos rendezvényen is felléptünk, ezüst és arany fokozatú okleveleket szerezve. Akkor még külföldi szereplések nem voltak.

Fontos események voltak az Országos Diák Napok (ODN), melyeket egyik évben Egerben, másik évben Gyulán rendeztek. Gyulán volt 1964-ben az első ODN, de ott még csak *Jós Lajos* zongorista képviselte a ceglédi gimnáziumot. Bartók Allegro

barbaro című művét játszotta nagy sikerrel. Akkor még az énekkarok csak elenyésző létszámban vettek részt a kulturális seregszemlén, mert nem volt elegendő szálláshely. 1966-ban Eger adott otthont a kulturális seregszemlének. Erről az eseményről maradt fenn fénykép is a leánykarról, *Béres Károly* és *Kiss Mihályné* társaságában. Ekkor már mi, az alapítók harmadikos gimnazisták voltunk, és az énekkarnak elsősök és másodikosok is tagjai voltak.

Béres Károly személyisége meghatározó jellegű volt egész életpályámon. Ő segített dönteni az érettségi után, amikor a pályaválasztási irányban dilemmám merült fel. És amikor végeztem az egyetemen biológia – kémia tanár szakon, ő segített hozzá az első állásomhoz, a ceglédi Bem Szakmunkásképzőben, ahol 24 évet töltöttem el.

Béres Károly ének-zenetanár

A zene a szegedi egyetem 5 éve alatt végig velem volt: az egyetemi énekkart kísértük zenekarral, ahol a hegedűvel koncertmester voltam. Zenét adtunk az egyetem néptáncsoportjának is, akikkel a környező falvakat jártuk, bemutatókat tartva (pl. Sándorfalva). Kamarazenekart is alapítottunk.

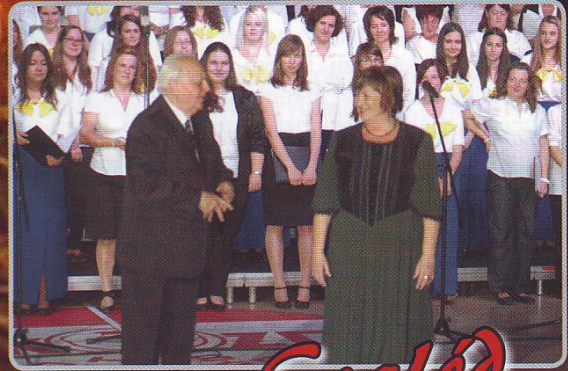
Legszebb élményeim közé tartozik az a hársfavirág illatú nyár eleji este, amikor egy szegedi fellépés után, a Móra Ferenc Múzeum lépcsőjén, a kivilágított szökőkút előtt *Gregor Józseffel* és az egyetemi énekkarral együtt énekeltem, saját kedvtelésünkre.

Andrási Katalin (Szakács Tamásné), Banai Valéria, Bócsai Erzsébet (Orlai Erzsébet), Sütő Judit (Virágh Gáborné) és Szakter Györgyi (Baróthi Gáborné), Zsíros Éva (Pintér Istvánné) visszaemlékezései, gyűjtései alapján összeállította:

Banai Valéria

Cegléden, 2014. 04. 04-én

A Ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium Leánykara 50 éves

Cegléd

